

København, 3. november 2012

Til Beskæftigelsesudvalget vedr. Fleksjobreformen

Der findes mange forskellige overførselsindkomster i Danmark. Fleksjobordningen er en af dem – målrettet syge mennesker med varigt nedsat arbejdsevne. Men Fleksjobordningen er samtidig den eneste overførselsindkomst, hvor modtagerne rent faktisk arbejder og dermed bidrager med øget værdi til samfundet. Det er derfor påfaldende, at det er denne ordning, der i særlig grad er udset til at lappe huller i forbindelse med den økonomiske krise.

Selvom lovforslaget taler om fremtidssikring og hvordan "Beskæftigelse og arbejde skal gå hånd i hånd" (1.2.6.) så rammer reformen syge mennesker så hårdt på deres levegrundlag, at det ville være mere fair at kalde reformen det, den er: En behård spareøvelse (se i øvrigt vedlagte fra Information, samt brev til Annette Vilhelmsen af 18. oktober 2012). Tabel 6 på s. 66 taler sit eget tydelige sprog om reformen af fleksjobdelen i lovforslaget: Målet er en besparelse i 2016 på næsten 1,2 mia. kr. Denne tabel er et klart udtryk for, at fleksjobbere skal betale langt mere end resten af den danske befolkning for at få os ud af den økonomiske krise. Man beder således handicappede danskere om at tage regningen, stik mod tidligere hensigter i dansk handicappolitik (eksempelvis 'Forslag til vedtagelse V 40 om personer med handicap' fra 29. marts 2012).

I lyset af ovenstående er reformen betænkelig. Men særligt følgende punkter bør ændres i den kommende lov.

- 1) Fleksjobansatte bør have lov til at forhandle egen løn lige som resten af det danske samfund. Som ordningen ønskes udmøntet i dag, indsættes en maksimumsløn inkl. pension på 36.352 kr. (2.2.3.2. side 39). Det betyder reelt at den fleksjobansatte ikke kan forhandle den del af lønnen, som arbejdsgiveren betaler. Det er et brud på lige muligheder for at deltage i samfundet.
- 2) Fleksjobansattes eget pensionsbidrag bør ikke tælle med i udregningen af lønnen og størrelsen af løntilskuddet. Ved at lade det være udslagsgivende for den fleksjobansattes løntilskud hvor meget der indbetales privat til pension, skaber man "fattige pensionister" ud af fleksjobbere (eksempelvis 2.5.2. side 58).
- 3) Der bør skelnes mellem diagnoser i udmøntningen af det økonomiske incitament i ordningen, der "tilskynder fleksjobansatte til at arbejde mere". Incitamentet er tænkt ud fra en alt-andet-lige betragtning. Men for mennesker med langsomt fremadskridende sygdomme som fx sclerose og muskelsvind er alt andet ikke lige. Her vil det økonomiske incitament blive vendt på hovedet og blive til en forsikring om, at lønnen vil falde som sygdommen skrider frem.
- 4) Den nye ordning bør tidligst gælde om fem år for mennesker der pt. er i et midlertidigt fleksjob. Der gives intet varsel for fleksjobbere i midlertidige stillinger. Disse kan pr. 1.1.13 stå med en lønindkomst, der ligger langt under det nuværende – uden nogen mulighed for at ændre på denne situation. Med en overgangsperiode på fem år giver man mulighed for at justere privatøkonomi og jobsituation i henhold til den nye ordning.

Med venlig hilsen

Trine Villumsen Berling

Jeg henviser i øvrigt til følgende vedhæftede filer:

- Høringssvar af 23. september 2012; Debatindlæg i Information, 30. oktober 2012
- Brev til Økonomi- og Indenrigsminister Margrethe Vestager af 10. juli 2012 (intet svar modtaget)
- Brev til Erhvervs- og Vækstminister Annette Vilhelmsen af 18. oktober 2012 (intet svar modtaget)

København, 23. september 2012

Høringssvar vedr. "Forslag til: Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om social pension og flere andre love (Reform af førtidspension og fleksjob, herunder indførelse af ressourceforløb, rehabiliteringsteams, fleksløntilskud m.v.) Beskæftigelsesministeriet"

Jeg vil hermed gerne som privatperson komme med følgende kommentarer til ovennævnte lovforslag.

Vedr. det økonomiske incitament til at arbejde mere (Bemærkninger til lovforslaget, 1.2.9):

Teksten i lovforslaget lyder:

1.2.9. Fremtidssikring og målretning af fleksjobordningen

Fleksjobordningen skal fremtidssikres, så det også fremover vil være muligt for mennesker med nedsat arbejdsevne at få adgang til arbejdsmarkedet.

Fleksjobordningen skal derfor målrettes, så de mennesker, der har mindst arbejdsevne også kan komme i fleksjob og blive en del af fællesskabet. De største løntilskud vil derfor blive givet til de fleksjobansatte, der har den mindste arbejdsevne og den laveste løn. Samtidig vil det være sådan, at de fleksjobansatte får løn for den indsats, som de reelt yder. Det vil gøre det mere attraktivt for arbejdsgivere at ansætte medarbejdere med en lille arbejdsevne, og vil samtidig i højere grad tilskynde de fleksjobansatte til at øge antallet af arbejdstimer, hvis de er i stand til det.

Kommentar: Det er meget svært at forstå, at mennesker, der er visiteret til fleksjob på baggrund af fremadskridende sygdomme som f.eks. sclerose eller muskelsvind skal omfattes af denne paragraf. Disse personer vil i praksis over tid ikke have mulighed for at sætte deres arbejdstid op, tværtimod. Det betyder reelt, at man kan forvente en jævnt faldende indkomst over tid uafhængigt af eget ønske om at fortsætte med at arbejde på det eksisterende niveau.

Sygdomme kan evt. adskilles således at mennesker med reel chance for at øge sin arbejdstid omfattes af denne ordning, mens andre diagnoser friholdes. Ved medicinske gennembrud kan en sådan friholdelse tages op til genovervejelse for en given sygdom.

Vedr. fastsættelsen af, hvornår der er tale om en ny ansættelse

Teksten i lovforslaget lyder:

§ 18

I *stk. 1* foreslås det, at personer, der før lovens ikrafttræden er ansat i fleksjob som lønmodtager eller har modtaget tilbud om støtte i form af tilskud på grund af en varigt nedsat arbejdsevne, fortsat skal have behandlet deres sag efter § 71, § 72 og § 75 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i forhold til løn og ansættelsesforhold og det tilskud, der kan ydes til selvstændige erhvervsdrivende.

Der vil således ikke ske ændringer for denne persongruppe, så længe de pågældende fortsætter i samme fleksjob eller med samme selvstændige virksomhed.

I *stk. 2* foreslås det, at personer, der ved lovens ikrafttræden er i ansat i et fleksjob, fortsætter som

hidtil i fleksjobbet. Det betyder, at den ansatte fortsætter på de ansættelsesvilkår, som den pågældende er omfattet af i ansættelsen, og at arbejdsgiverens tilskud beregnes efter de hidtidige regler.

Hvis en person i et fleksjob efter lovens ikrafttræden skifter til et nyt fleksjob, bliver den pågældende omfattet af reglerne i § 70 c, § 70 e og § 70 f i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i forhold til løn, ansættelsesvilkår og udbetaling af fleksløntilskud. Dette gælder, uanset om der er en ledighedsperiode mellem de to fleksjob eller om der er indgået en aftale om ansættelse i fleksjob inden lovens ikrafttræden med tiltrædelse efter den 1. januar 2013.

Der vil ikke være tale om et nyt fleksjob, hvis det alene er skånebehovet eller timetallet, der bliver ændret. Det samme vil være tilfældet, hvis der ændres i den ansatte i et fleksjobs jobbeskrivelse fx som følge af en forfremmelse, men hvor ansættelsesområdet og opgaverne er sammenfaldende med de hidtidige arbejdsopgaver. Det kan fx være tilfældet, hvis en fuldmægtig bliver forfremmet til specialkonsulent, men ikke ændrer arbejdsopgaver.

Hvis den pågældende skifter tjenestested inden for fx en kommune eller fra et ministerium til et andet ministerium, fordi de hidtidige arbejdsopgaver flyttes til et nyt tjenestested, vil der ikke være tale om et nyt fleksjob. Det samme vil gøre sig gældende, hvis to virksomheder fusionerer, og ansættelsesmyndigheden dermed bliver en anden, men arbejdsopgaverne og ansættelsesvilkår er fortsat i uændret form. Det vil være tilfældet, hvis der sker omlægning af ressortområder mellem forskellige ministerier fx at opgaver fra Integrationsministeriets ressort område bliver flyttet til Beskæftigelsesministeriet område, og den ansatte i et fleksjob flytter med sine opgaver til Beskæftigelsesministeriet.

Det samme vil gøre sig gældende, hvis en statslig institution bliver overflyttet til fx ATP som følge af indførelsen af Udbetaling Danmark.

Der vil altid være tale om et nyt fleksjob, hvis den pågældende er ophørt i et fleksjob på grund af kontraktens ophør, afskedigelse eller opsigelse. Hvis den fleksjobvisiterede skifter fra en arbejdsgiver til en anden arbejdsgiver inden for samme eller et andet ansættelsesområde, vil der være tale om et nyt fleksjob, jf. dog ovenstående om skift af tjenestested.

Endelig vil det også være at betragte som et nyt fleksjob, hvis en ansat i fleksjob skifter til et nyt ansættelsesområde inden for samme virksomhed/hos samme arbejdsgiver, og løn- og ansættelsesvilkårene er ændret. Det vil fx være, hvis en ansat i fleksjob har arbejdet som pædagog, men på et tidspunkt skifter til administrativt arbejde på samme institution.

Kommentar: Det virker helt tilfældigt, hvilke kriterier der gælder for om der er tale om et nyt fleksjob eller ej. Det påvirker retsfølelsen negativt for personer ansat i fleksjob i dag. Det ville være mere rimeligt hvis alle, der er visiteret til et fleksjob i dag bevarer den støtteordning, der gælder pt. F.eks. vil en fyring som følge af nedskæringer efter de foreslåede regler påvirke en fleksjobber dobbelt negativt ved at personen først mister sin løn, og siden bliver ansat til en meget lavere løn ved ansættelse i en ny stilling. Det vil ydermere underminere mobiliteten på arbejdsmarkedet for personer på fleksjob i dag, da de ved alle fremtidige jobskifter vil gå markant ned i løn. Dette er bl.a. problematisk for arbejdspladser, der ønsker at ansætte eller headhunte en højtuddannet eller specialiseret videnarbejder i et fleksjob.

Med venlig hilsen

Trine Villumsen Berling

Galionsvej 3. 2.06

1437 Kbh K

Fleksjobreformens grimme ansigt

Af: Trine Villumsen Berling, cand.scient.pol. & ph.d., Niels Bundgaard, cand.scient.pol.

29. oktober 2012 | Om denne artikel

Lagt på information.dk 29. oktober 2012 kl. 21:45. Bragt i den trykte udgave 30. oktober 2012 på side 21 i 1. sektion. Senest opdateret 29. oktober 2012 kl. 22:53.

Opslag til denne artikel

Emneord:	<u>arbejdsmarkedsreformen, fleksjob, handicappede</u>
Personer:	<u>Annette Vilhelmsen</u>
Organisationer:	<u>Folketinget, SRSE-regeringen</u>
Steder:	<u>Danmark</u>

Annette Vilhelmsen erkendte 7. oktober i Deadline på DR2, at fleksjobreformen er en spareøvelse. Mennesker med almindelige mellemindkomster står til at miste cirka 10.000 kroner pr. måned i løn og pension, når de ved jobskifte eller udløb af kontrakt overgår til den nye ordning. Handicappedes familier står herved til at betale langt mere end andre – resten af arbejdslivet – for at få Danmark gennem krisen.

Men fleksjobreformen står i skarp kontrast til regeringens politik på handicapområdet. I 'Forslag til vedtagelse V 40 om personer med handicap' fra 29. marts 2012 vedtog man, at »Folketinget tager skarpt afstand fra forsøg på at gøre mennesker med handicap til årsag til økonomiske problemer i samfundet«. Videre skrev man, at »Folketinget vil arbejde for en progressiv implementering af FN's Handicapkonvention og for at fremme lige muligheder for at deltage i samfundet«.

Begge dele knægtes i fleksjobreformen: Handicappede gøres til et økonomisk problem. Man lader dem betale langt mere for den økonomiske krise end andre borgere ved omlægningen af tilskuddet til fleksjob.

Samtidig lægges et økonomisk incitament ind i ordningen, der skal få fleksjobbere til at arbejde mere. Men med fremadskridende sygdomme som sklerose og muskelsvind, hvor arbejdssevnen gradvist nedsættes, omformes incitamentet til en dyster fremtidsprognose om, at lønnen stabilt og sikkert vil falde, som sygdommen skrider frem.

Kan ikke arbejdes væk

Selvom reformen påstår, at arbejde kan have en 'helbredende virkning', kan disse sygdomme ikke arbejdes væk. Desværre. Derudover brydes retten til lige muligheder for at deltage i samfundet: Reformen indfører en lovgivningsbestemt maksimumløn for fleksjobbere, der dermed som de eneste på arbejdsmarkedet nægtes retten til at forhandle egen løn.

Det er på høje tid, at regeringen erkender, at en aktiv og værdig handicappolitik ikke kan forenes med den foreslåede fleksjobreform. Man rammer ikke bare handicappede hårdt på deres livsgrundlag, man fratager dem også basale rettigheder.

Mail til Annette Vilhelmsen 2012-10-18

Fleksjobreformen

Trine Villumsen Berling

Sent: 18 October 2012 12:48

To: min@evm.dk

Attachments:
Høringssvar
2012-09-23

Kære Annette Vilhelmsen

Først vil jeg gerne sige tak, fordi du i Deadline på DR2 søndag d. 7. oktober anerkendte, at fleksjobreformen er en spareøvelse. Som scleroseramt fleksjobber var det rart endelig at få den melding frem for flokler om fremtidssikring. Jeg har i øjeblikket en helt almindelig mellemindkomst. Jeg står til at miste ca. 10.000 kr pr. måned i løn og pension, når jeg om to år overgår til den nye ordning pga. udløb af min nuværende kontrakt. Det er en mærkbar økonomisk nedgang. Min familie og jeg står herved til at betale langt mere - resten af mit arbejdsliv - end alle andre danskere for at få Danmark gennem krisen.

Den forslåede fleksjobreform står i skarp kontrast til regeringens politik på handicapområdet. I "Forslag til vedtagelse V 40 om personer med handicap" fra 29. marts 2012 var du personligt med til at foreslå følgende tekst:

"Folketinget tager skarpt afstand fra forsøg på at gøre mennesker med handicap til årsag til økonomiske problemer i samfundet". Og "Folketinget vil arbejde for en progressiv implementering af FN's Handicapkonvention og for at fremme lige muligheder for at deltage i samfundet."

Begge dele knægtes med fleksjobreformen.

For det første er det tydeligt, at handicappede sættes til at betale langt mere for den økonomiske krise end andre borgere gennem fleksjobreformen. Det er urimeligt og i mod regeringens politik.

Samtidig lægges et økonomisk incitament ind i ordningen, der skal få os til at arbejde mere. Men med en progredierende sygdom som sclerose, hvor flere og flere funktioner rammes, vil dette økonomiske incitament vendes på hovedet og blive til en fremtidsprognose om, at vores løn stabilt og sikkert vil falde som sygdommen skrider frem. Det er ikke bare urimeligt, men umenneskeligt. Med f.eks. sclerose eller muskelsvind har man i modsætning til f.eks. psykisk syge ingen mulighed for at vinde over sin sygdom og blive rask eller næsten rask.

For det tredje indføres med reformen en lovgivningsbestemt maksimumløn. Som de eneste på arbejdsmarkedet får fleksjobbere ikke ret til at forhandle egen løn ligesom resten af danskerne. Det er et brud på retten til lige muligheder for at deltage i samfundet.

Jeg håber, at du vil fortsætte de gode takter fra debatten i Deadline på DR2 og råbe vagt i gevær over for en ordning, der som primært mål skal spare penge. Fleksjobbere vil gerne være med til at betale for krisen. Vi har også børn i daginstitutioner, boliger og bruger de offentlige tilbud, som skæres ned i krisetider. Og som resten af Danmark lider vi også under den øgede arbejdsløshed. Vi forstår godt, at livremmen skal

spændes ind. Men at ramme os så hårdt på vores livsgrundlag er for barskt.

Fra vores perspektiv undres man til sammenligning lidt over ramaskriget over dagpengereformen. Dagpenge gives til raske mennesker, der efter krisetiden kan gå ud og få et nyt job og forhandle deres egen løn. Fleksjobreformen rammer syge mennesker for resten af livet.

Jeg henviser i øvrigt til mit høringssvar om fleksjobreformen (vedhæftet), og håber at høre fra dig trods din travle hverdag.

Med venlig hilsen

Trine Villumsen Berling

Kære Margrethe Vestager

Jeg skriver til dig i din egenskab af leder af det parti, jeg altid har stemt på og som Økonomiminister. Jeg har med stor undren fulgt med i reformen af fleksjob-ordningen, som der blev indgået forlig om i starten af juli måned.

Det, der særligt undrer mig, er idéen om at sætte en økonomisk incitamentstruktur ind i en ordning, hvor folk pr. definition er varigt syge. Dette bygger på en antagelse om, at personer i ordningen kommer fra et lavt udgangspunkt mht. arbejdsevne og kan arbejde sig til et højere. Det er muligvis rigtigt i nogle tilfælde.

Men når man - som jeg og tusindvis af andre på ordningen - lider af en progredierende sygdom som fx sclerose eller muskelsvind, så er det nuværende niveau efter al sandsynlighed det højeste man kommer til at opnå, når man ser fremad. Dermed kommer det økonomiske incitament til at virke stik modsat af hensigten: Man rammes af en utrolig grad af demotivation ved at kunne se frem til en varigt faldende indtægt over de kommende år pga. den nye ordning. Jeg ved, at mange andre har det lige som jeg.

Mit forslag er - i det mindste - at droppe den økonomiske incitamentstruktur for personer, der lider af en progredierende sygdom. Det er i bedste fald demotiverende for disse mennesker at blive omfattet af en økonomisk 'alt-andet-lige'-betragtning om at arbejdsevnen kan øges - i en situation hvor alt andet netop ikke er lige.

At man vælger at knægte kompensationsprincippet i dansk handicappolitik ved at nedsætte tilskuddet til fleksjob så det udgør 98 af dagpengesatsen, er naturligvis et politisk valg, som kan anfægtes. For mig har det betydet, at jeg nu ikke længere føler mig repræsenteret af Det Radikale Venstre eller nogen andre partier i Folketinget. Desværre.

Min baggrund er, at jeg i 2000 fik konstateret Multipel Sclerose. Jeg arbejder i dag i fleksjob som forsker og underviser ved Institut for Statskundskab, Københavns Universitet. Jeg fuldførte min PhD-uddannelse i 2008 i fleksjob efter at være startet på den som ordinær beskæftigelse i 2003. Som ansat ved Universitetet må man leve med, at de første mange års ansættelse er i korttidskontrakter. Fastansættelse sker først på lektor-niveau. Derfor ender jeg om få år på den nye ordning med deraf følgende mærkbar lønnedgang som konsekvens. Det, at jeg har kæmpet mig til at have udsigt til at lektorkvalificere mig inden for et par år, synes nu ligegyldigt. I en hård hverdag hvor jobbet kan være lidt af en kamp pga. sygdom, har motivationen i hvert fald fået et særdeles hårdt slag med udsigt til vedtagelsen af den nye reform. Og med en progredierende sygdom, kan jeg så blot se frem til yderligere udhuling af min løn i årene der kommer.

Jeg har som statskundskaaber naturligvis stor forståelse for, at vi står i en økonomisk krise, som skal håndteres. Men at lade handicappede betale ekstra i en krisesituation, er ikke god radikal politik i min bog. Tag hellere mine børnepenge, nedsæt mit rentefradrag for boliglån og gør op med skattestoppet

på min bolig. Det er reformer, der er fornuft i. Og Det Radikale Venstre har indtil nu altid for mig stået som fornuftens parti.

Med venlig hilsen

Trine Villumsen Berling, PhD

Galionsvej 3, 2. 06, 1437 København K

tvb@ifs.ku.dk

cc.

Handicapordfører Marlene Borst Hansen

Arbejdsmarkedsordfører Nadeem Farooq